

INGEZONDEN

Ter bevordering van spoedige plaatsing van de stukken, behoudt de Redactie zich het recht voor, deze zo nodig te bekorten

DE BETEKENIS VAN HET TABAKSGEBRUIK

Over de invloed van tabak op het lichaam spreken de ervaringen (of overtuigingen) elkaar nogal tegen, doch vooral sterke rokers — in het algemeen meer sigarenrokers — schijnen er werkelijk organisch nadeel van te onderkennen. Hun tabaksgebruik zal vermoedelijk ook door de sterke cigarettenrokers zelden worden bereikt. Cigarettenrokers vormen de overgrote meerderheid der consumenten. De lichamelijke schade door tabak aan het mensdom toegebracht zal dus wel erg meevallen.

Wat betreft de geestelijke schade is de verwarring der inzichten nog veel groter. Blijkens het antwoord der redactie circuleert nog steeds de mythe omtrent een zowel exciterende als sedatieve werking van het roken, wat slecht met farmacodynamische inzichten te rijmen valt. Het is zeer de vraag of de physiologische werking van de tabak van betekenis is, dan wel of het hier alleen gaat om de bevrediging, die het roken schenkt aan het neurotische individu. De aan zijn cigaret verslaafde roker kan pas weer zichzelf zijn, en wordt dus zowel aan depressie als aan opwinding onttrokken, wanneer hij zijn rookritus kan volbrengen. Ik spreek met name van de cigarettenroker, wiens nerveuze, min of meer als een dwanghandeling verlopende manueel met zijn rookwaar onmiddellijk als neurotisch treft, in tegenstelling met de gebruiksmodus van de toch altijd wat minder handelbare sigaar.

Het gehele vraagstuk van het roken wordt aldus herleid tot een vraag van geestelijke gezondheidszorg, namelijk die naar de verbreiding van de neurotische dispositie met haar verslavingsneiging onder de mensen. Dat deze verbreiding zeer sterk is, bleek o.a. wel in de Japanse interneringskampen, waar de stemming steeg en daalde met de (veelal clandestiene) invoer van tabak, en waar sommigen hun toch al zo zuinig toegemeten voeding daarvoor ruilden. In tegenstelling daarmee bestond er niet de minste vraag naar alcohol en schikten ook verstokte drinkebroers zich zonder veel moeite in het gemis aan drank. Slechts aan een deel der rokers, blijkbaar de geestelijk normalen in het antwoord der redactie bedoeld, gaf ook de ontwenning aan tabak geen moeilijkheden.

Scheveningen, 27 April 1949

W. J. BAIS

ENURESIS NOCTURNA

Naar aanleiding van het artikel van dr. L. J. FRANKE (*N.T.v.G.*, 93, II, 17, 1348, 1949), over de behandeling van bedwateren, een enkele opmerking. Ongetwijfeld heeft de diepte van de slaap een grote betekenis bij het tot stand komen van enuresis nocturna, welke zal kunnen wegblijven bij lichte en ontstaan bij diepe slaap. Echter zal m.i. in bepaalde gevallen juist een mindere slaapdiepte enuresis kunnen veroorzaken, wanneer door dromen hiertoe aanleiding wordt gegeven. Dat dromen in deze van grote betekenis kunnen zijn, heeft menigeen wel zelf ondervonden, en is reeds sinds oude tijden bekend. Zo vinden wij bij LUCRETIVS (95-52 v. Chr.) in diens *De rerum natura* (IV, 1026-1029), over deze aangelegenheid:

„Puri saepe lacum propter si ac dolia curta
somno devincti credunt se extollere vestem,
totius umorem saccatum corpori fundunt,
cum Babylonica magnifico splendore rigantur”.

(En zelfs bij zeer zindelijke personen kan het gebeuren, wanneer zij in slaap gedompeld zijn, en dan dromen dat zij hun klederen losmaken voor een bassin